

„Духово дете“, Соња Хартнет
О старости и младости

Роман „Духово дете“ је роман о старијој жени Матилди која се једног дана враћа кучи и затиче малог госта. Кроз роман Матилда је научила важне лекције, као и након одласка са земље.

Читајући овај роман, доживела сам много емоционалних тренутака, али је до мене највише допрло Матилдино детињство. Матилда је била повучена и мистериозна девојчица у школи и деца су је видела као чудну. Она није знала како претворити познаника у пријатеља.

Мени је ово био један од најбољих тренутака у књизи јер сам ја исто таква. Зато бих и препоручила овај предивни роман свој деци која су таква и деци која имају страх од одрастања.

Ево што је Меди рекла: „Старост је врх планине и када стигнеш на тај врх, можеш да гледаш поглед са ње, крај у коме си одрастао, своје родитеље и вољене, а све стазе којима си могао да дођеш до врха буду прекривене сивим облацима тако да је једина стаза коју можеш да видиш она коју си искористио да би се поео на врх своје планине“.

Иако млади мисле да је подножје планине старост, Меди је доказала да је баш супротно. Баш зато ми је ово омиљени роман.